

на землиже повърхниже. Планины-тѣ имѣтъ върхъ ребра и подножіе. Върхъ ся наріча найгорнѣто мѣсто отъ планинѣ; подножіе е то мѣсто, откѣдѣ наченва да ся издига една планина. Това сж поголѣмы-тѣ неравности на сушѣ-тѣ; помалки неравности сж: хлѣмѣ, рѣтове, рѣтлины, долины, котловины. Малки возвышенія ся нарічатъ хлѣмѣ, могилы. Хлѣмѣ отъ пѣськъ, кои покрываютъ морскій брѣгъ, нарічатся дюни. Планины отъ 8000 ф. до 14000 фута на высотѣ нарічатся аллы, а повысокы отъ 14000 ф. и. п. м. нарічатся высочайшии планины. Върхове-тѣ на аллы-тѣ и на высочайшии-тѣ планины сж покрыты съ снѣгъ и ледъ и въ лѣтне время. Массы отъ снѣгъ и ледъ, които ся отрѣкалять отъ планины-тѣ и нерѣдко правятъ опустошенія въ долины-тѣ, нарічатся лавины спльзны. Оная часть отъ планинѣ-тѣ, на кої снѣгъ-тѣ никога не ся скопиява, нарічася спльгова область; черта, до коїто ся простира надолѣ спльгова-та область, нарічася спльгова линія. Спльгова-та линія подъ экватора лежи на высотѣ 16000 ф. отъ повърхниже морскї, подъ 45° с. ш.; на 8500 ф. подъ 60° с. ш. на 5600 ф. а близу до полюса снѣгъ-тѣ и ледъ-тѣ не коніе и на самѣтѣ повърхниже земли.

Едни планины лежать отдељно, другы ся сближаватъ у подножи-то си една съ другж. Много такывы планины, сближеніи у подножи-то една съ другж, составятъ планинскій рѣтъ, (хребетъ) или веригж, кога стоятъ рядомъ; а кога не може да имѣтъ ся отличи хребетъ-тѣ, составятъ купъ планин-